

tykke til, at saadanne Fordringer skulde søges praktisk gennemførte. Jeg skal for mit Vedkommende indskrænke mig til at slutte mig til hvad her er anført. Vel er det rigtigt, at derved, at man har holdt saadanne Fordringer ude af den Instrux, der foreligger til Thingenes Vedtagelse, har man ganske vist ikke givet en bestemt og brugbar Anvisning paa, hvorledes Revisionsarbejdet maatte udføres. Med Hensyn til det, der har fremkaldt en Slags Dissens imellem de tvende Thing, vil det maaskee være i flere af de ærede Medlemmers Grindring af tidligere Udtalelser fra min Side, at jeg er aldeles enig med den Taler, der i saa Henseende først udtalte sig. Hvad han udtalte, indeholdt nemlig i det Væsentlige et Contentum af de Fordringer, der fra det andet Things Side ere gjorte gjældende, og paa hvilket det vil erindres at man har lagt stor Vægt. Jeg skal i saa Henseende indskrænke mig til at udtale, at der efter min Mening er et temmelig stort Misforhold imellem Præcautioner og Præstationer, og vi ganske trostigt kunne henvise til en Sammenligning imellem hvad der fra Thingenes Side i denne Henseende er udført. Men ganske vist er der i denne Retning grumme meget overladt til selve Revisorerne's Personlighed, og derfor anseer jeg Valget af Revisorerne, foretaget med den størst mulige Omhu for at tilvejebringe dygtige Kræfter, for at være det eneste praktiske Supplement til den hidtil gjældende Instrux, som jeg saaledes skal indstille til Vedtagelse.

Vesfely: De Bemærkninger, som den ærede Landstingsmand for 1ste Kreds (Andræ) har fremsført, nøde mig, — om jeg saa maa sige, — til en Slags Vefjendelse. Den ærede Taler gjorde opmærksom paa, at der var Udgifter, — de saakaldte Consulatudgifter, — som i det enkelte Aar omfattede Udgifter fra foregaaende Aar, og at, — saavidt jeg op-

satte ham, — man ikke tilstrækkeligt havde haft sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Den Vefjendelse, jeg maa afgive, er, at jeg som Statsrevisor tidligere har haft Consulatregnskabet under min specielle Behandling, og at jeg meget vel har seet, at de fleste af disse Udgifter ikke henhørte til det Regnskabsaar, hvor de vare komne til Udgift; men jeg antog, at det laae i Forholdets Natur, at naar en Consul boer paa Honolulu, kan han ikke inden 31te Marts indsende sin Regning over de Udgifter, han har haft i det forløbne Aar, ligesom det ogsaa er en almindelig Praxis hos vore Consuler, at de kun indsende deres Regninger, naar de have haft nogen betydelig Udgift; naar de derimod i eet eller flere Aar kun have haft ubetydelige Udgifter, indsende de ikke Regningen, førend det kommer til et betydeligere Beløb, da det er forbundet med baade Uleilighed og mange Omkostninger, naar disse Beløb skulde remitteres dem. Med Hensyn til det, som den ærede Taler udhævede i Begyndelsen af sine Bemærkninger, om en Regnskabsret og en særegen Conto for extraordinaire Udgifter, da er jeg, hvad det Første angaaer, entig med ham; med Hensyn til Contoen for de extraordinaire Udgifter har jeg derimod været af en anden Anskuelse, og jeg holder endnu paa den samme Mening. Jeg kan ikke see det Hensigtsmæssige for Budgettet i, at der skal være en særegen Conto for extraordinaire Udgifter.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges eenstemmigt med 42 Stemmer.

Endringsforslag til 2den Behandling indskrævedes til Indlevering i Bureauet til næste Dags Aften.